

מאזני חברות הבטוח אשר התפר-
צמו לאחרונה מצביעים בכבד על
עליה תלולה בענף בטוח חיים. תודעת
בטוח חיים החלה חודרת לכל שכבות
הצבור הרואה בבטוח חיים את התכ-
נית השיטתית היחידה לחסכון צמוד
צדק, ואת הגורם הראשון במעלה ל-
בטחון החוסך ומשפחתו.

פיחות שער הל"י בפברואר 1962
העמיד במבחן את חברות הבטוח ה-
עוסקות בבטוח חיים צמוד (ח"ץ).
החברות עמדו במבחן זה, וכל חוסך
קיבל את התמורה המלאה לחסכונו-
תיו. עובדה זו הגבירה את אמון ה-
צבור בחברות הבטוח והדבר נתן את
אותותיו כבר בשנת 1962, בה חל
גידול ממוצע של סכומי הבטוח בכל
החברות בשעור של 57%.

הצלחתה של חברת הבטוח "מנורה"
היתה גדולה באופן מיוחד: ממאזנה
של חברה זו אנו למדים, כי העליה
בתיק בטוח-החיים שלה בשנת 1962
היתה בשעור 73%, ובמחצית הרא-
שונה של שנת 1963 חל גידול נוסף
בשעור של 88%.

התפתחות גדולה ומהירה זו היא
שאיפשרה עתה לחברה לצעוד בעק-
בות חברות הבטוח העולמיות, ולרא-
שונה בארץ ניתן לסדר בחברת "מנורה"
בטוח-חיים עד לסך 20,000.-
ל"י ללא בדיקה רפואית. ותכנית זו
צוררה כבר הדים חיוביים רבים.

ה מ ש ק ה

בימות הקיץ החמים ראוי כמעט כל
ישראלי לתואר המפורסם "הישראלי
המשוויץ" - כל ישראלי הופך בלהט
החמה ל"ישראלי המזויץ" וגם ל"ישר-
אלי הצמא". מה עושים? הפתרון פשוט
למד. בקיטק הקרוב ימצא "הישר-
אלי הצמא" בקבוקים בשלל צבעים.

אך "הישראלי הצמא" החל להיות
בררן יותר ויותר. עם עידון חוש ה-
טעם וכושר ההבחנה, שוב אינו מרשה
שימלאו את כוסו בכך ל נוזל קר ה-
מזדמן תחת היד. זוהי גם הסיבה לכך
שבשנים האחרונות הולכת וגוברת ה-
פופולאריות של "פפ" כמשקה ישראלי
העומד על רמה בינלאומית. אלה ה-
מתעניינים רק בטעם - אינם מחפ-
שים נימוקים "עמוקים" יותר, די
להם. ש"פפ" בעל טעם עשיר ומרור
- ואינו משאיר אחריו טעם לוואי
תפל. ואילו אימהות הילדים, מעדי-
פות להגיש "פפ" לילדיהן בגלל ערכו
התזונתי המיוחד ותכולת הוויטמינים
שלו, ובמיוחד תכולת הריבופלבין, ה-
חיוני לגוף.

אולם האימהות הנהנות גם מכך, שעל
אף ערכו התזונתי המיוחד, אין הן
צריכות להתחנן בפני הילדים שישי-
תו "פפ". ההיפך הוא הנכון: המשקה
התוסס והמרור, בעל הצבע הכהה ה-
העשיר, חביב מאד על הילדים והם
מריקים את הבקבוק שנשימה אחת.
ואילו האם מסתכלת ורווה נחת. היא
יודעת ש"פפ" אינו מכיל אפילו שמץ
של צבע מאכל מזיק ואף לא של שום
תמצית מלאכותית אחרת. היא יודעת
ש"פפ" מיוצר על טהרת החומר
הטבעיים, לתת וטוּכר בעיקר, היא גם
יודעת ש"פפ" הוא מוצר של ממשלת
שיכר לאומית "אביר" בנתניה, ומשום
כך, הוא מיוצר במערכת ייצור משוכ-
ללת, מפוסטר פיסטור טבעי (ללא
שום תוספת חומרי שימור, כנהוג ב-
משקאות אחרים) ואין יד אדם נוגעת
בו עד שהוא נמזג ונחתם בתוך ה-
בקבוק.

במדיוה

יחסי חוץ

משחק הרולטה

מדיניותה האפריקאית של ממשלת ישר-
אל דתה לאחרונה למהמר במשחק רול-
טה, המניח את כל כספו על הצבע השחור,
אך ליתר בטחון, על כל צרה שלא תבוא,
שם גם כמה מטבעות על הצבע האדום.
אם בתחילת השנה נראה היה שמדיניות
החוץ הישראלית החליטה לתמוך ללא סיג
במדינות אפריקה המשתחררת במאבקם נגד
דרום-אפריקה ופורטוגל, ונציגי ישראל הצ-
ביעו יחד עם הגוש האפריקאי באו"ם על
הסלת סנקציות כנגד אלה, הרי בוועידות
בינלאומיות בהן השתתפו נציגי ישראל,
נסוגה ישראל בקצת מקו זה.

השבו, בוועידת התמירות הבינלאומית ש-
נערכה ברומא, בה התקבלה החלטה לרוש
מן המשלחת הדרום-אפריקאית והפורטוגלית
לפרוש מהוועידה, נמנתה ישראל עם שמונה
המדינות שנמנעו מההצבעה. הסיבה לדור-
ערכיות זו של משרד-החוץ: קיומה של
קהילה יהודית עשירה בדרום-אפריקה וה-
פחד מסכסוך גלוי עם ממשלתה.

"מדיניות זמנית בלבד" כביכול
קיים בין שתי המדינות מצב של ברוגז
ורגז. למעשה שורר מצב של התחנות
והתרפוט מצד ישראל. לדרום אפריקה, ש-
מאז שפרשה מהקומנולת הבריטי לפני שנ-
חיים הקימה צניניות דיפלומטיות בכל מדי-
נות העולם החשובות, אין כל נציגות, אפילו
לא קונסולרית בישראל. ישראלים הרוצים
לקבל ויזה לדרום-אפריקה חייבים לעשות
זאת בדואר, או בתיווכה של השגרירות ה-
בריטית הגובה דמי קומיסיון עבור המשלוח
בדואר. לישראל יש גירות בדרום-אפריקה.
חברת התעופה הלאומית של ישראל מח-
זיקה בקו לדרום-אפריקה. הדרום-אפריקאים,
שלפי חוקי הטיסה מגיעה להם טיסה אחת
לשבוע ללוד, ויתרו עליה תוך זלוול גלוי.
חוק ממשלתי אוסר על איטוף כספים בין
יהודי דרום-אפריקה והעברתם לישראל.
סיפר ישראלי שחזר לאחרונה משהות
ארוכה בדרום-אפריקה: "היחס כלפי ישראל
אינו יחס של טינה, אלא של זלוול ובטיול
מוחלט. לגבי ממשלת דרום-אפריקה משמשת
ישראל מעין סרסור לרבר ענייה של מצע-
מות המערב במדינות האפריקאיות. על
שליטי לשכת-התיירות הישראלית שקראו ל-
דרום-אפריקאים, (בקרוב בישראל) הטיפו
כתובות: "לפני שזה יהיה מאוחר מדי"
פרוודר עצמו התכסא לאחרונה: "ישראל
היא מדינה קטנה וזמנית מדי מכדי שאתעסק
עמה. חבל לי רק על העם היהודי היושב
בדרום-אפריקה."

"הדרום-אפריקאים אינם יכולים להכין כיה
צד יכולה ישראל להצביע נגד האפרטהייד,
שעה שבה קיים הממשל-צבאי לפי אותה
דוגמה. כל מקרה של גילווי אפליה לגבי
ערביי ישראל מקבל פרסום ענקי בעיתונות
הדרום-אפריקאית. נכון שאנחנו נונינים,
אומרים הלבנים בדרום-אפריקה, אבל האם
היהודים אינם כאלה? אתם משמשים עבורנו
דוגמה כיצד לשמור על טהרה הגזעית."
בלי פעולת הככר, הגילויים האחד
רונים בהם החבר כיה אינטלקטואלים יהודי
דים בעלי נסיות שמאלניות עמדו בראש
תנועה מחתרתית, העמידו את ישראל שוב
במצב בלתי נעים, למרות שמדיניותה של
ממשלת פרחרד היא לקרב את היהודים
ולשלבם במערך הלבן של המדינה. הנציגים
הישראלים במדינה אינם נוקטים בשום
פעולת הסברה לצד זה או אחר. אם יגיע
יום והבושים בדרום-אפריקה יקבלו את
עצמאותם, לא ידע איש מהם על תמיכתה,
המסויגת אפילו, של ישראל במאבקם.
חוגים מהימנים בממשלת דרום-אפריקה
רמוזו לאחרונה כי אם תמשיך ישראל ב-
מדיניותה העוינת כלפיהם, ידרוש פרחרד
מישראל להפסיק את יחסיה החז צדדיים
עם מדינתו. נראה שאיום זה הוא הגורם
לנסיגה הישראלית בתחום זה.

יחסי מרחכיים

שליח ברואני

"מאחרונינו עמדו שני גברים. כהיעור,
שחריישיער, עמדת ערבית. הם מתלכטים
מהו סימן-ההיכר של מכוניתנו. איטליה?
לא. אירלנד? לא. אולי ישראלי? אנחנו מת-
עריבים ומשיבים להם בערבית: וזהו זה!
בטח תסתים עשיו כל שיחה בינינו, נכון?
אנחנו ישראליים!"
מקום המיפגש: בצד המזרחי של הגבול
המחלק את ברלין. פגישה כמו אלפי פגי-

שות אחרות בין ישראליים וערבים, אלא
שהפעם הייתה לישראלים הפתעה. תשובת
שני דוברי הערבית, כפי שדיווח על כך
שמעון זקס בלמרחב: "לא - להיפך! אומ'
גם דיבורנו ערבי, ואנחנו נושאים דרכון
עיראקי. אך איננו ערבים, אנחנו ייודים של-
כס. אנחנו מכריזים! אן!"

"שלוש!" גם הישראלים וגם הכורדים
לא שמעו על הקמת הוועד הישראלי למען
כורדיסטאן, אך שיחתם יכלה להמחיש יותר
מאלף נאומים את הקירבה שבין שני ה-
עמים. "יבוא יום", אמר אחד הכורדים, "כי
אשר שתי מדינות יידידותיות תקבענה את
חיי האזור - מוסרית, רוחנית ואנושית:
כורדיסטאן החופשית והעצמאית, וישראל."
והערבים?

ניחן ושחיתות. ראינו אותם. היינו כעת
כשליחי ברואני במצרים, בסוריה ובמדינות
ערביות אחרות. ביקשנו עזרה והבנה ל-
ענייננו. הם כולם זורקים אותנו לכלבים!"
השני ביקש לדעת על אחיהם הכורדים
בישראל. הישראלים סיפרו לו על כפרי
לכיש, על קשר קליטה. עינו התמלאו דמ'
עזות. "מוזן לא התרגשתי כך", מילמל, "וזוהי
פריסת-שלוש ראשונה חיה מבני עמנו ש-
הלכו אליכם. היו לי הרבה ידידים מבין
היהודים."

הם הגיעו לאשנב הביקורת: אלה עם
דרכונם הישראלי, אלה עם דרכוניהם ה-
עיראקיים. לחיצת-ידיים נרגשת, "שלוש."
הישראלים התבלאו: "מניין תדעו את ה-
מילה, שלום בעברית?"
אנו קשורים אתכם יותר ממה שאתם
יודעים, השיב אחד הכורדים, ושבו, כי
עברית: "שלוש!"

עבודה

משא ומתן קפוא

באמקור שוב שורר שקט. לאחר ימים של
סערות, שוב חזרו הדברים למצבם הנור'
מאלי. המכוונות עובדות בתפוקתן המלאה,
הפועלים חזרו לעמדותיהם והמקרים יוצ'
אם כרגיל משערי בית-החרושת.
אלא שנראה כי זו רק רוח קרייה ש-
לפני סערה מחודשת.
מגבית שלושה ימים. המתח של התק'
פה האחרונה עלה לשיאו לפני כשבועיים,
כאשר הכריז ועד העובדים כי בתגובה ל-
שבירת המשאימותן מצד ההנהלה, יתחילו
הפועלים בשביתת-האטה. לפי הוראות ה-
ועד חויבו העובדים לעבוד ללא פרמיות
וללא שעות נוספות.

התוצאה המיידית: תפוקת המיפעל ירדה
ב-40%. היתה זו מכש קשה במיוחד לאור
העובדה כי השביתה פרצה בזמן של שיא
הביקוש לתוצרת המיפעל, שגם בתפוקתו
המלאה לא הצליח להדביק את ההזמנות ש-
זרמו אליו.

תגובת ההנהלה היתה דראסטית ביותר.
היא הכריזה על השבתה מוחלטת של ה-
מיפעל, תוך הסכם מלא עם שרה-האוצרות
מסחר-והתעשייה, טנחס ספיר.

תשובתם של הפועלים לצעד זה ניתנה
כבר באותו יום. באסיפה שנערכה ברמת-
גן - בהשתתפות ועדי-העובדים של מפעלי
אקו, מרכבים, שמשון, עלית, עסיס וצימ'
רון - הוחלט, מלבד ההחלטות הסולידא'
ריות של המשך המאבק, גם על עריכת
מגבית למען השובתים.

מתחילים להתחלף. אבל זה לא היה
הצעד העיקרי. באותה שעה החלו בהכנת
מקומות עבודה לפועלי בית-החרושת, כי
קיבוצי מפ'ים ברכתי הארץ. תוך יום אחד
הצליחו הקיבוצים למצוא תעסוקה ל-150'
פועלי המיפעל.

הפעם עמדה הנהלת אמקור מול הסכנה
פנים אל פנים. אנשיה נזכרו כי לפני זמן
לא רב נקט הקיבוץ-הארצי ביוזמה דומה
לגבי שובתי בית-החרושת לצמיגים שמשון.
דבר שהביא לבסוף לניצחונם המלא של ה-
שובתים.

ההנהלה, אשר יומיים קודם לא רצתה כי
שום קשר של התפשרות עם נציגי העוב'
דים, הבינה כי מוטב לה לחזור בהקדם
האפשרי לשלב של משאימותן. חברי ה-
ועד הוצאו במכוניות מבתיהם, אחדים אפי-
לו נאספו מחוץ הים.

אבל גם עתה לא נראה כי המשאימותן
מתקדם בצעדים ממשיים. כבר ביום השישי
השבועי יסתיים המועדו שהציב החוץ להחל'
טה דובר בתביעותיו - ואין סכוי רציני
שמתוך הימים שנתורו יושג הסכם. פועלי
מיפעל הקירור מתחילים שוב להתחמם,
מאיימים לפתוח בסבוב חדש.

בנושך מפואר בבדיכת השחיה של תל-אביב נבחרה ויזאו דל-ביאנו בת ה-16 למלכת המים

רשעה אחת אחר-הצות הגיע ה-
מתח לשיאו. ביציעים הגדולים של
בריכת-השחיה בתל-אביב האוינו כאלפיים
איש לזמרתו המעוררת של הזמר היותי
אריס סאן, כשהם מצפים בדריכות לטקס
ההכתרה. בחברי ההלבושה ישבו 17 יתפיות
צעירות בגדיים ביקני כשהן מתוחות ו-
נרגשות, מנסות לעורר אשה את רעותה.
אותה שעה, כחרר צדדי ועולו במשרדי ברי'
כת-השחיה התנהל מירוץ רומאטי עוצר-
נשימה, שריחק את קבוצת האנשים הקטנה
שחזתה בו.

היו אלה חברי ועדת-הקלפי, שנבחרו
בתחילת הערב מתוך מתנדבים שהציעו את
עצמם לתפקיד מבין הקהל. תפקידם היה
למנות את פתקי-ההצבעה, שהיו צמודים
לכל כרטיס כניסה לתחרות מלכת-המים
1963, עליהם רשם כל אחד מבין הצופים
את מספר המועמדת הנראית בעיניו ראויה
לתואר מלכת-המים. אתי מורחי ואסתר סבאה
מירושלים, דני ריבזיקי ואלי כהן מתל-
אביב, ואפרים מזל מנתניה, חברי ועדת
הקלפי, רשמו בקבוצות כל קול שניתן לכל
מועמדת. אולם עד לרגע בו נערך סיכום
סופי וחתום על הקולות, לא ידע איש
מהם מי היא הנערה שוכתה במספר הקי'
לזל הגדול ביותר.

המעמד נראה כמירוץ-סוסים. תחילה זיני'
קו מקו המטרה כל 17 המועמדות, כשכל
אחת מהן זוכה במספר קולות. אולם כשהת-
קלמה הספירה התברר שמספר פייבוריטים
מתחילים להוביל בראש. תחילה הובילה כי
יתרון קטן אסתר נקשרי, תופרת בת 18
מבנעתי-עליה, צברית ממוצא סורי המופיעה
בלבקת רקודי-עם. כעבור דקות מספר השי'
גה אותה רותי ברנשטיין, יתפיה תל-
אביבית העומדת לפני גויסה לצהל-ל. יאו
התברר לפתע כי המירוץ העיקרי נערך
בין שתי מועמדות: מועמדת מספר 10,
זיאנט לוי, ומועמדת מספר 3 ויויאן דל-
ביאנקו. הן השאירו מאחוריהן את כל שאר
המועמדות ניהלו קרב על הודה של נקודה.
היו רגעים בהם נראה היה כי זיאנט
לוי, ווגמנית צילום בת 17, שדמתה דמיון
מפלא לכוכבת הקולנוע האיטלקיה קלוזיה
קורינואלה, היא המנצחת. בחצי הדרך השי'
גה אותה ויויאן דל-ביאנקו בשני קולות.

לוי, בת ה-17, סגנית רא-
שונה של מלכת המים. נבחרת דמי'
נה היא נראית מרואיינת עליידי אורי זוהר.

זיאנט